Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1467/97,

annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997,

liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä

(EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1056/2005, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2005	L 174	5	7.7.2005
►**M2**	Neuvoston asetus (EU) N:o 1177/2011, annettu 8 päivänä marraskuuta 2011	L 306	33	23.11.2011

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1467/97,

annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997,

liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon ►M2 Sopimus Euroopan unionin toiminnasta ◄ ja erityisesti sen ►M2 126 artiklan 14 kohdan toisen alakohdan ◄,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon Euroopan rahapoliittisen instituutin lausunnon,

sekä katsoo, että

1) ►M2 perusssopimuksen 126 artiklassa ◄ säädettyä liiallisia alijäämiä koskevaa menettelyä on tarpeen nopeuttaa ja selkeyttää julkistalouden liiallisen alijäämän välttämiseksi ja mahdollisen alijäämän korjaamiseksi nopeasti; tämän asetuksen säännökset, jotka on annettu ►M2 126 artiklan 14 kohdan toisen alakohdan ◄ mukaisesti edellä mainittua tarkoitusta varten, muodostavat yhdessä perustamissopimuksen liitteenä olevan pöytäkirjan N:o 5 määräysten kanssa uuden yhtenäisen säännöstön ►M2 126 artiklan ◄ soveltamiseksi,

2) vakaus- ja kasvusopimuksen perustana on tavoite turvata terve julkinen talous keinona vahvistaa hintavakauden ja työpaikkoja luovan voimakkaan kestävän kasvun edellytyksiä,

3) vakaus- ja kasvusopimus koostuu tästä asetuksesta, neuvoston asetuksesta (EY) N:o 1466/97 ([3]), jonka tarkoituksena on tehostaa julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvontaa sekä talouspolitiikan valvontaa ja yhteensovittamista, ja Eurooppa-neuvoston 17 päivänä kesäkuuta 1997 antamasta päätöslauselmasta vakaus- ja kasvusopimuksesta ([4]), jossa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ►M1 4 ◄ artiklan mukaisesti annetaan tiukat poliittiset suuntaviivat vakaus- ja kasvusopimuksen määräysten täytäntöönpanemiseksi täsmällisesti ja ajallaan, erityisesti julkisyhteisöille asetun keskipitkän aikavälin tavoitteen omaksumiseksi, jonka mukaan rahoitusasema on lähellä tasapainoa tai ylijäämäinen ja johon kaikki jäsenvaltiot ovat sitoutuneet, ja vakaus- ja lähentymisohjelmiensa tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeellisiksi katsomiensa korjaavien toimien toteuttamiseksi julkisessa taloudessaan aina, kun niillä on tieto toteutuneesta tai ennakoidusta huomattavasta poikkeamasta julkista taloutta koskevaan keskipitkän aikavälin tavoitteeseen,

([1]) EYVL N:o C 368, 6.12.1996, s. 12.
([2]) EYVL N:o C 380, 16.12.1996, s. 29.
([3]) Katso tämän virallisen lehden sivu 1.
([4]) EYVL N:o C 236, 2.8.1997, s. 1.

▼B

4) ►M2 perussopimuksen 126 artiklan ◄ mukaisesti talous- ja rahaliiton (EMU) kolmannessa vaiheessa jäsenvaltioita koskee selkeä sopimuksesta johtuva velvoite välttää liiallisia julkistalouden alijäämiä; perustamissopimuksen liitteenä olevassa pöytäkirjassa N:o 11 olevan 5 artiklan mukaan ►M2 126 artiklan 1,9 ja 11 kohtaa ◄ ei sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, paitsi siinä tapauksessa, että se siirtyy kolmanteen vaiheeseen; perustamissopimuksen ►M1 116 ◄ artiklan 4 kohdan mukainen velvoite pyrkiä välttämään liiallisia alijäämiä koskee edelleen Yhdistynyttä kuningaskuntaa,

5) perustamissopimuksen liitteenä olevassa pöytäkirjassa N:o 12 olevan 1 kohdan nojalla Tanska on ilmoittanut Edinburghissa 12 päivänä joulukuuta 1992 tehdyn päätöksen yhteydessä, ettei se osallistu kolmanteen vaiheeseen; tämän vuoksi kyseisen pöytäkirjan 2 kohdan mukaisesti ►M2 126 artiklan 9 ja 11 kohtaa ◄ ei sovelleta Tanskaan,

6) EMU:n kolmannessa vaiheessa jäsenvaltiot vastaavat edelleen kansallisesta budjettipolitiikastaan perustamissopimuksen määräyksiä noudattaen; jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet täyttääkseen perustamissopimuksessa määrätyt velvoitteet,

7) lähellä tasapainoa olevan tai ylijäämäisen julkisyhteisöjen rahoitusaseman omaksuminen keskipitkän aikavälin tavoitteeksi, johon kaikki jäsenvaltiot ovat sitoutuneet, edistää osaltaan asianmukaisten edellytysten varmistamista hintavakaudelle ja työpaikkoja luovalle kestävälle kasvulle kaikissa jäsenvaltioissa, sekä antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden reagoida normaaleihin suhdannevaihteluihin ja pitää julkistalouden alijäämän viitearvon puitteissa, joka on 3 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen,

8) EMU:n toimivuuden kannalta on tarpeen, että niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat ottaneet käyttöön yhteisen rahan, jäljempänä osallistuvat jäsenvaltiot, taloudellinen ja julkisen talouden lähentyminen on vakaata ja kestävää; talousarviota koskeva kurinalaisuus on välttämätöntä EMU:n kolmannessa vaiheessa hintavakauden varmistamiseksi,

9) 109 k artiklan 3 kohdan mukaan ►M2 126 artiklan 9 ja 11 kohtaa ◄ sovelletaan ainoastaan osallistuviin jäsenvaltioihin,

10) on tarpeen määritellä ►M2 126 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ◄ tarkoitettu viitearvon poikkeuksellinen ja väliaikainen ylittäminen; neuvoston tulisi tässä yhteydessä ottaa huomioon muun muassa komission tekemät monivuotiset ennusteet jäsenvaltioiden julkistalouden kehityksestä,

▼B

11) ►M2 perussopimuksen 126 artiklan 3 kohdan ◄ mukaisessa komission kertomuksessa otetaan huomioon myös se, ylittääkö julkistalouden alijäämä julkiset investointimenot, sekä muut merkitykselliset tekijät, jäsenvaltion keskipitkän aikavälin taloudellinen tilanne ja talousarviotilanne mukaan lukien,

12) sen varmistamiseksi, että liiallisia alijäämiä koskevaa menettely pannaan täytäntöön nopeasti ja tehokkaasti, on vahvistettava menettelyn täytäntöönpanemista koskevat määräajat; tässä yhteydessä on otettava huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan budjettivuosi ei ole kalenterivuosi,

13) on tarpeen täsmentää, miten ►M2 126 artiklassa ◄ tarkoitettuja seuraamuksia voidaan määrätä liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn tehokkaan täytäntöönpanemisen varmistamiseksi,

14) neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 mukaisen tehostetun valvonnan ja komission ►M2 126 artiklan 2 kohdan ◄ mukaisesti toteuttaman julkisyhteisöjen talousarviotilanteen seurannan tulisi helpottaa liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn tehokasta ja nopeaa täytäntöönpanoa,

15) edellä esitetyn perusteella sellaisessa tapauksessa, että osallistuva jäsenvaltio ei ryhdy tarvittaviin toimiin korjatakseen liiallisen alijäämän, enimmillään kymmenen kuukauden kokonaisaika liiallista alijäämää osoittavien tietojen säädetystä toimittamispäivästä lukien mahdollisten seuraamusten määräämiseen saakka näyttää toteuttamiskelpoiselta ja tarkoituksenmukaiselta osallistuvan jäsenvaltion painostamiseksi oikaisutoimiin; jos menettely käynnistyisi maaliskuussa, tämä johtaisi seuraamusten määräämiseen sen kalenterivuoden kuluessa, jonka aikana menettely oli käynnistetty,

16) jäsenvaltion olisi ollut varauduttava ennakolta neuvoston liiallisen alijäämän korjaamiseksi antamaan suositukseen tai liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn myöhempiin vaiheisiin, ja se olisi saanut tästä ennakkovaroituksen; liiallisen alijäämän esiintyminen kolmannessa vaiheessa on vakava tilanne, jonka olisi edellytettävä kaikilta asianosaisilta kiireellisiä toimia,

17) liiallista alijäämää koskeva menettely keskeytetään, jos kyseinen jäsenvaltio toteuttaa asianmukaiset toimet ►M2 126 artiklan 7 kohdan ◄ mukaisesti annetun suosituksen tai ►M2 126 artiklan 9 kohdan ◄ mukaisesti esitetyn vaatimuksen johdosta, jotta jäsenvaltioita kannustetaan toimimaan vastaavalla tavalla; määräaikaa, jona menettelyä ei sovelleta, ei seuraamusten määräämisen väliseen enintään kymmenen kuukauden määräaikaan; menettely on käynnistettävä uudelleen välittömästi, jos suunniteltuja toimia ei panna täytäntöön tai jos toimet osoittautuvat riittämättömiksi,

▼B

18) neuvoston päätäessä määrätä seuraamuksen olisi kyseiseltä osallistuvalta jäsenvaltiolta vaadittava riittävän suuri koroton talletus, jotta voidaan varmistaa liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn tehokas ennalta ehkäisevä vaikutus,

19) seuraamusten määrittäminen ennalta sovitulla asteikolla parantaa oikeusvarmuutta; on aiheellista suhteuttaa talletuksen suuruus kyseisen osallistuvan jäsenvaltion bruttokansantuotteeseen,

20) seuraamuksia on tehostettava, jos korottoman talletuksen määrääminen ei saa kyseistä osallistuvaa jäsenvaltiota oikaisemaan liiallista alijäämäänsä määräajassa; tällöin on aiheellista muuttaa talletus sakoksi,

21) kyseisen osallistuvan jäsenvaltion asianmukaiset toimet liiallisen alijäämänsä korjaamiseksi ovat ensimmäinen askel kohti seuraamusten kumoamista; liiallisen alijäämän korjaamisessa tapahtuvan merkittävän edistymisen olisi mahdollistettava seuraamusten poistaminen ►**M2** 126 artiklan 12 kohdan ◄ mukaisesti; kaikki voimassa olevat seuraamukset tulisi kumota vasta sen jälkeen, kun liiallinen alijäämä on kokonaisuudessaan korjattu,

22) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteenä olevan, liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan N:o 5 soveltamisesta 22 päivänä marraskuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 3605/93 ([1]) sisältää yksityiskohtaiset säännöt jäsenvaltioiden julkistalouden tilaa koskevien tietojen toimittamisesta, ja

23) perustamissopimuksen ►**M1** 117 ◄ artiklan 8 kohdan mukaan tapauksissa, joissa tässä sopimuksessa määrätään Euroopan keskuspankin (EKP) neuvoa-antavista tehtävistä, tarkoitetaan viittauksilla EKP:iin Euroopan rahapoliittista instituuttia ennen EKP:n perustamista,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 JAKSO

MÄÄRITELMÄT JA ARVIOINTI

▼M2

1 artikla

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännökset, joilla nopeutetaan ja selkeytetään liiallisia alijäämiä koskevaa menettelyä. Liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn tavoitteena on estää julkistalouden liialliset alijäämät ja, kun niitä esiintyy, nopeuttaa alijäämien korjaamista, kun talousarviota koskevan kurinalaisuuden noudattamista tarkastellaan julkistalouden alijäämää ja julkista velkaa koskevilla perusteilla.

([1]) EYVL N:o L 332, 31.12.1993, s. 7.

▼M2

2. Tässä asetuksessa ”osallistuvilla jäsenvaltioilla” tarkoitetaan niitä jäsenvaltioita, joiden rahayksikkö on euro.

▼B

2 artikla

▼M2

1. Julkistalouden viitearvon ylittävää alijäämää pidetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ”perussopimus”, 126 artiklan 2 kohdan a alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti poikkeuksellisena, jos se johtuu sellaisesta epätavallisesta tapahtumasta, johon kyseinen jäsenvaltio ei voi vaikuttaa ja jolla on merkittävää vaikutusta julkisyhteisöjen rahoitusasemaan, tai jos se johtuu vakavasta taloudellisesta taantumasta.

▼B

Viitearvon ylittävää alijäämää on lisäksi pidettävä väliaikaisena, jos komission ennusteet julkistalouden kehityksestä osoittavat, että alijäämä ei enää ylitä viitearvoa epätavallisen tapahtuman tai vakavan taloudellisen taantuman päätyttyä.

▼M2

1a. Kun julkinen velka suhteessa bruttokansantuotteeseen (BKT) ylittää viitearvon, sen katsotaan perussopimuksen 126 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti pienenevän riittävästi ja lähestyvän riittävän nopeasti viitearvoa, jos ero suhteessa viitearvoon on pienentynyt kolmen edellisen vuoden aikana keskimäärin kahdeskymmenesosan vuosittain. Tämä on vertailuarvo, joka perustuu niiden kolmen viimeisen vuoden aikana tapahtuneisiin muutoksiin, joilta tiedot ovat saatavissa.

Velkaperusteen mukaista vaatimusta katsotaan myös noudatetun, jos komission talousarvioennusteet osoittavat, että vaadittu eron pienenememinen tapahtuu kolmen vuoden jakson aikana, johon sisältyvät sitä viimeistä vuotta seuraavat kaksi vuotta, jolta tiedot ovat saatavilla. Sellaiselle jäsenvaltiolle, johon sovelletaan liiallista alijäämää koskevaa menettelyä 8 päivänä marraskuuta 2011 ja kolmen vuoden ajan liiallisen alijäämän korjaamisesta, velkaperusteen mukaista vaatimusta katsotaan noudatetun, jos asianomainen jäsenvaltio edistyy riittävästi vaatimusten täyttämisessä, siten kuin niitä arvioidaan sen vakaus- tai lähentymisohjelmaa koskevassa neuvoston lausunnossa.

Velan sopeuttamista koskevan vertailuarvon täytäntöönpanossa on otettava huomioon suhdannekierron vaikutus velan supistamisvauhtiin.

▼M1

2. Komission ja neuvoston arvioidessa ja päättäessä liiallisen alijäämän olemassaolosta ►M2 perussopimuksen 126 artiklan 3-6 kohdan ◄ mukaisesti ne voivat pitää vakavasta taloudellisesta taantumasta johtuvaa viitearvon ylittymistä ►M2 126 artiklan 2 kohdan a alakohdan toisessa luetel makohdassa ◄ tarkoitetulla tavalla poikkeuksellisena, jos viitearvon ylittyminen johtuu vuotuisen bruttokansantuotteen määrän negatiivisesta kasvuvauhdista tai tuotannon supistumisesta pitkittyneen ajanjakson aikana vuotuisen bruttokansantuotteen määrän kasvun ollessa hyvin hidasta suhteessa sen kasvupotentiaaliin.

▼**M2**

3. Laatiessaan perussopimuksen 126 artiklan 3 kohdan mukaista kertomusta komissio ottaa huomioon kaikki mainitussa artiklassa tarkoitetut merkitykselliset tekijät siltä osin, kuin ne vaikuttavat merkittävästi arviointiin alijäämä- ja velkaperusteiden noudattamisesta kyseisessä jäsenvaltiossa. Kertomuksessa käsitellään tilanteen mukaan seuraavia näkökohtia:

a) Kehitys keskipitkän aikavälin taloudellisessa tilanteessa, erityisesti potentiaalinen kasvu, mukaan lukien erilaiset työvoiman, pääoman kartuttamisen ja tuotannontekijöiden kokonaistuottavuuden panokset, suhdannekehitys ja yksityisen sektorin nettosäästöjen asema;

b) Kehitys keskipitkän aikavälin julkistalouden rahoitusasemassa, mukaan lukien erityisesti keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävää sopeuttamista koskevat tiedot, perusjäämän taso ja sekä juoksevien että pääomaa koskevien perusmenojen kehitys, makrotalouden liiallisen epätasapainon ehkäisemiseen ja korjaamiseen liittyvien politiikkojen toteuttaminen, unionin yhteisen kasvustrategian mukaisten politiikkojen toteuttaminen sekä yleinen julkisen talouden laatu, erityisesti kansallisten talousarviokehysten tehokkuus;

c) Keskipitkän aikavälin valtion velka-aseman kehitys, sen dynamiikka ja kestävyys, mukaan lukien erityisesti riskitekijät, myös laina-aika ja se, missä valuutassa velka on, virta-varanto-korjauserä ja sen koostumus, kertyneet ylijäämät ja muut rahoitusvarat; takuut, varsinkin kun ne liittyvät finanssialaan; sekä kaikki väestön ikääntymisestä aiheutuvat implisiittiset vastuut ja yksityisen velan määrä siinä määrin, kuin se voi aiheuttaa julkishallinnolle implisiittisiä vastuita;

Komissio ottaa asianmukaisesti ja nimenomaisesti huomioon myös muut tekijät, joita kyseinen jäsenvaltio pitää merkityksellisinä arvioitaessa kokonaisvaltaisesti alijäämä- ja velkaperusteiden noudattamista ja jotka jäsenvaltio on esittänyt neuvostolle ja komissiolle. Tässä yhteydessä tarkastellaan erityisesti kansainvälisen solidaarisuuden edistämiseen ja unionin poliittisten tavoitteiden saavuttamiseen tarkoitettuja rahoitusosuuksia, jäsenvaltioiden välisen kahden- ja monenvälisen tuen muodossa rahoitusvakauden turvaamisen yhteydessä syntynyttä velkaa sekä suurten rahoituksellisten häiriöiden aikana toteutettuihin rahoituksenvakautusoperaatioihin liittyvää velkaa.

4. Neuvosto ja komissio tekevät tasapainoisen kokonaisarvioinnin kaikista merkityksellisistä tekijöistä, erityisesti niiden vaikutuksesta alijäämä- ja/tai velkaperusteiden noudattamisen arviointiin raskauttavina tai lieventävinä tekijöinä. Kun noudattamista arvioidaan alijäämäperustetta soveltaen ja jos julkinen velka suhteessa bruttokansantuotteeseen ylittää viitearvon, nämä tekijät otetaan huomioon perussopimuksen 126 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuissa liiallisen alijäämän olemassaoloa koskevaan päätökseen johtavissa vaiheissa vain, jos yleisperiaatteen molemmat edellytykset – se, että julkistalouden alijäämän on pysyttävä lähellä viitearvoa ja viitearvon ylittämisen on oltava väliaikaista, jotta nämä merkitykselliset tekijät otetaan huomioon – täyttyvät täysin.

Nämä tekijät otetaan kuitenkin huomioon liiallisen alijäämän olemassaoloa koskevaan päätökseen johtavissa vaiheissa, kun noudattamista arvioidaan velkaperustetta soveltaen.

▼M2

5. Neuvosto ja komissio ottavat arvioidessaan alijäämä- ja velkaperusteen noudattamista sekä myöhemmissä liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn vaiheissa asianmukaisesti huomioon eläkeuudistukset, joilla otetaan käyttöön monipilarinen järjestelmä, johon sisältyy pakollinen täysin rahastoiva pilari ja julkisesti hallinnoidun pilarin nettokustannus. Erityisesti tarkastellaan uudistuksella luodun yleisen eläkejärjestelmän piirteitä, esimerkiksi sitä, edistääkö se pitkän aikavälin kestävyyttä lisäämättä julkisen talouden keskipitkän aikavälin rahoitusaseman riskejä.

6. Jos neuvosto perussopimuksen 126 artiklan 6 kohdan nojalla tekee päätöksen, jossa todetaan, että jäsenvaltiossa on liiallinen alijäämä, neuvosto ja komissio ottavat perussopimuksen kyseisen artiklan mukaisen menettelyn myöhemmissä vaiheissa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut merkitykselliset tekijät huomioon, sillä ne vaikuttavat kyseisen jäsenvaltion tilanteeseen, ja myös tämän asetuksen 3 artiklan 5 kohdassa ja 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla, erityisesti kun ne vahvistavat määräajan liiallisen alijäämän korjaamiseksi ja mahdollisesti pidentävät mainittua määräaikaa. Kyseisiä merkityksellisiä tekijöitä ei kuitenkaan oteta huomioon, kun neuvosto päättää perussopimuksen 126 artiklan 12 kohdan mukaisesti kumota perussopimuksen 126 artiklan 6–9 kohdassa ja 11 kohdassa tarkoitetut päätöksensä tai jotkin niistä.

7. Jos alijäämän viitearvon ylittävä liiallisuus jossakin jäsenvaltiossa johtuu eläkeuudistuksesta, jolla otetaan käyttöön monipilarinen, pakollisen täysin rahastoivan pilarin sisältävä järjestelmä, neuvosto ja komissio tarkastelevat myös eläkeuudistuksesta aiheutuvia kustannuksia arvioidessaan liiallisia alijäämiä koskevassa menettelyssä alijäämäluvuissa tapahtunutta kehitystä, kunhan alijäämä ei merkittävästi ylitä tasoa, jota voidaan pitää lähellä viitearvoa, eikä velkasuhde ylitä viitearvoa edellyttäen, että julkisen talouden yleinen kestävyys säilyy. Nettokustannukset otetaan huomioon myös silloin, kun neuvosto päättää perussopimuksen 126 artiklan 12 kohdan mukaisesti kumota perussopimuksen 126 artiklan 6–9 kohdassa ja 11 kohdassa tarkoitetut päätöksensä tai jotkin niistä, jos alijäämä on supistunut merkittävästi ja jatkuvasti ja saavuttanut lähellä viitearvoa olevan tason.

1A JAKSO

TALOUDELLINEN VUOROPUHELU

2 a artikla

1. Unionin asianomaisten toimielinten ja erityisesti Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission vuoropuhelun tehostamiseksi ja avoimuuden ja vastuuvelvollisuuden lisäämiseksi Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi kutsua neuvoston puheenjohtajan, komission ja tarvittaessa Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan tai euroryhmän puheenjohtajan valiokuntaan keskustelemaan perussopimuksen 126 artiklan 6 kohdan mukaisesta neuvoston päätöksestä, 126 artiklan 7 kohdan mukaisesta neuvoston suosituksesta ja 126 artiklan 9 kohdan mukaisesta vaatimuksesta tai 126 artiklan 11 kohdan mukaisista neuvoston päätöksistä.

Neuvoston odotetaan yleensä noudattavan komission suosituksia ja ehdotuksia tai selittävän kantansa julkisesti.

▼M2

Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi tarjota jäsenvaltiolle, jota tällaiset päätökset tai tällainen suositus tai vaatimus koskee, tilaisuuden osallistua näkemystenvaihtoon.

2. Neuvosto ja komissio tiedottavat säännöllisesti Euroopan parlamentille tämän asetuksen soveltamisesta.

▼B

2 JAKSO

LIIALLISIA ALIJÄÄMIÄ KOSKEVAN MENETTELYN NOPEUTTAMINEN

3 artikla

1. Talous- ja rahoituskomitea antaa ►M2 126 artiklan 4 kohdassa ◄ tarkoitetun lausunnon kahden viikon kuluessa siitä, kun komissio on hyväksynyt ►M2 126 artiklan 3 kohdassa ◄ tarkoitetun kertomuksen.

▼M2

2. Todetessaan, että liiallinen alijäämä on olemassa, komissio ottaa 1 kohdassa tarkoitetun lausunnon täysin huomioon ja antaa lausunnon ja tekee ehdotuksen neuvostolle perussopimuksen 126 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti ja antaa tästä tiedon Euroopan parlamentille.

▼M1

3. Neuvosto päättää liiallisen alijäämän olemassaolosta Euroopan yhteisön ►M2 perussopimuksen 126 artiklan 6 kohdan ◄ mukaisesti pääsääntöisesti neljän kuukauden kuluessa ►M2 asetuksen (EY) N:o 479/2009 3 artiklan 2 ja 3 kohtaan ◄ säädetyistä tietojen toimittamispäivistä. Jos neuvosto päättää, että liiallinen alijäämä on olemassa, se antaa samanaikaisesti kyseiselle jäsenvaltiolle suosituksia Euroopan yhteisön ►M2 perussopimuksen 126 artiklan 7 kohdan ◄ mukaisesti.

▼M2

4. Neuvoston perussopimuksen 126 artiklan 7 kohdan mukaisesti antamassa suosituksessa on vahvistettava enintään kuuden kuukauden määräaika, jonka kuluessa kyseisen jäsenvaltion on toteutettava tuloksellisia toimia. Tilanteen vakavuuden niin vaatiessa tuloksellisten toimien määräaika voidaan lyhentää kolmeen kuukauteen. Neuvoston suosituksessa vahvistetaan myös määräaika liiallisen alijäämän korjaamiseksi; korjaaminen on saatettava päätökseen liiallisen alijäämän toteamista seuraavana vuonna, ellei ole olemassa erityisiä olosuhteita. Neuvosto kehottaa suosituksessaan jäsenvaltiota saavuttamaan vuotuiset julkistalouden tavoitteet, jotka suosituksen perustana olevan ennusteen mukaan johtavat jäsenvaltion suhdannekorjatun rahoitusaseman, kertaluonteiset ja väliaikaiset toimenpiteet pois lukien, vuotuiseen vähimmäisparannukseen, jonka vertailuarvona on 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen, jotta voidaan varmistaa liiallisen alijäämän korjaaminen suosituksessa asetetussa määräajassa.

4 a. Asianomaisen jäsenvaltion on 4 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa esitettävä neuvostolle ja komissiolle selvitys perussopimuksen 126 artiklan 7 kohdan mukaisen neuvoston suosituksen perusteella toteutetuista toimista. Selvityksessä on esitettävä neuvoston suositusta vastaavat julkisia menoja ja tuloja ja sekä meno- että tulopuolen harkinnanvaraisia toimenpiteitä koskevat tavoitteet sekä tiedot tavoitteiden saavuttamiseksi toteutetuista toimenpiteistä ja suunniteltujen toimenpiteiden luonteesta. Jäsenvaltion on julkistettava selvitys.

▼M2

5. Jos on toteutettu tuloksellisia toimia perussopimuksen 126 artiklan 7 kohdan mukaisen suosituksen mukaisesti ja odottamattomat haitalliset taloudelliset tapahtumat vaikuttavat huomattavan epäsuotuisasti julkiseen talouteen suosituksen antamisen jälkeen, neuvosto voi komission suosituksesta päättää antaa perussopimuksen 126 artiklan 7 kohdan nojalla tarkistetun suosituksen. Tarkistetussa suosituksessa, jossa otetaan huomioon tämän asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut merkitykselliset tekijät, voidaan esimerkiksi pidentää liiallisen alijäämän korjaamiselle asetettua määräaikaa pääsääntöisesti yhdellä vuodella. Neuvosto arvioi suositukseensa sisältyvien talousennusteiden perusteella, ovatko odottamattomat haitalliset taloudelliset tapahtumat vaikuttaneet huomattavan epäsuotuisasti julkiseen talouteen. Jos euroalueen tai koko unionin talous on vakavassa taantumassa, neuvosto voi myös päättää antaa komission suosituksesta perussopimuksen 126 artiklan 7 kohdan nojalla tarkistetun suosituksen edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkisen talouden kestävyyttä keskipitkällä aikavälillä.

▼B

4 artikla

▼M2

1. Jos neuvosto todettuaan perussopimuksen 126 artiklan 8 kohdan mukaisesti, ettei tuloksellisia toimia ole toteutettu, päättää julkistaa suosituksensa, päätös tehdään välittömästi tämän asetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädetyn määräajan päätyttyä.

2. Kun neuvosto harkitsee, onko sen perussopimuksen 126 artiklan 7 kohdan mukaisesti esittämän suosituksen johdosta toteutettu tuloksellisia toimia, se tekee päätöksensä kyseisen jäsenvaltion tämän asetuksen 3 artiklan 4 a kohdan mukaisesti toimittaman selvityksen ja muiden kyseisen jäsenvaltion hallituksen julkistamien päätösten perusteella.

Kun neuvosto toteaa perussopimuksen 126 artiklan 8 kohdan mukaisesti, että asianomainen jäsenvaltio ei ole toteuttanut tuloksellisia toimia, se tekee asiasta selkoa Eurooppa-neuvostolle.

▼M1

5 artikla

▼M2

1. Perussopimuksen 126 artiklan 9 kohdan mukainen neuvoston päätös, jossa osallistuvaa jäsenvaltiota vaaditaan toteuttamaan alijäämää pienentäviä toimenpiteitä, on tehtävä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on perussopimuksen 126 artiklan 8 kohdan mukaisesti todennut, ettei tuloksellisia toimia ole toteutettu. Neuvosto pyytää vaatimuksessaan jäsenvaltiota saavuttamaan vuotuiset julkisen talouden tavoitteet, jotka vaatimuksen perustana olevan ennusteen mukaan johtavat jäsenvaltion suhdannekorjatun rahoitusaseman, kertaluonteiset ja väliaikaiset toimenpiteet pois lukien, vuotuiseen vähimmäisparannukseen, jonka vertailuarvona on vähintään 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen, jotta varmistetaan liiallisen alijäämän korjaaminen vaatimuksessa asetetussa määräajassa. Neuvosto esittää myös, millaisin toimenpitein nämä tavoitteet voidaan saavuttaa.

▼**M2**

1a. Kun neuvosto on esittänyt perussopimuksen 126 artiklan 9 kohdan mukaisen vaatimuksen, kyseisen jäsenvaltion on esitettävä neuvostolle ja komissiolle selvitys neuvoston vaatimuksen perusteella toteutetuista toimista. Selvityksessä on esitettävä julkisia menoja ja tuloja ja sekä meno- että tulopuolen harkinnanvaraisia toimenpiteitä koskevat tavoitteet ja tiedot erityisten neuvoston suositusten perusteella toteutettavista toimista, jotta neuvosto voi tarvittaessa tehdä tämän asetuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisen päätöksen. Jäsenvaltion on julkistettava selvitys.

2. Jos on toteutettu tuloksellisia toimia perussopimuksen 126 artiklan 9 kohdan mukaisen vaatimuksen mukaisesti ja odottamattomat haitalliset taloudelliset tapahtumat vaikuttavat huomattavan epäsuotuisasti julkiseen talouteen vaatimuksen esittämisen jälkeen, neuvosto voi komission suosituksesta päättää esittää perussopimuksen 126 artiklan 9 kohdan nojalla tarkistetun vaatimuksen. Tarkistetussa vaatimuksessa, jossa otetaan huomioon tämän asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut merkitykselliset tekijät, voidaan esimerkiksi pidentää liiallisen alijäämän korjaamiselle asetettua määräaikaa pääsääntöisesti yhdellä vuodella. Neuvosto arvioi vaatimukseensa sisältyvien taloudellisten ennusteiden perusteella, ovatko odottamattomat haitalliset taloudelliset tapahtumat vaikuttaneet huomattavan epäsuotuisasti julkiseen talouteen. Jos euroalueen tai koko unionin talous on vakavassa taantumassa, neuvosto voi myös päättää antaa komission suosituksesta perussopimuksen 126 artiklan 9 kohdan nojalla tarkistetun vaatimuksen edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkisen talouden kestävyyttä keskipitkällä aikavälillä.

6 artikla

1. Kun neuvosto harkitsee, onko sen perussopimuksen 126 artiklan 9 kohdan mukaisesti esittämän vaatimuksen johdosta toteutettu tuloksellisia toimia, se tekee päätöksensä kyseisen jäsenvaltion tämän asetuksen 5 artiklan 1 a kohdan mukaisesti toimittaman selvityksen ja sen täytäntöönpanon sekä muiden kyseisen jäsenvaltion hallituksen julkistamien päätösten perusteella. Komission tämän asetuksen 10 a artiklan mukaisesti tekemän valvontakäynnin tulokset on otettava huomioon.

2. Jos edellytykset perussopimuksen 126 artiklan 11 kohdan soveltamiseksi täyttyvät, neuvosto määrää seuraamuksia mainitun artiklan mukaisesti. Tällaiset päätökset on tehtävä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on perussopimuksen 126 artiklan 9 kohdan mukaisesti päättänyt vaatia kyseistä osallistuvaa jäsenvaltiota toteuttamaan toimenpiteitä.

7 artikla

Jos osallistuva jäsenvaltio ei toimi perussopimuksen 126 artiklan 7 kohdan ja 9 kohdan mukaisten neuvoston peräkkäisten toimien mukaisesti, neuvosto tekee perussopimuksen 126 artiklan 11 kohdan mukaisen päätöksen seuraamusten määräämisestä pääsääntöisesti kuudentoista kuukauden kuluessa asetuksen (EY) N:o 479/2009 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyistä tietojen toimittamispäivistä. Sovellettaessa tämän asetuksen 3 artiklan 5 kohtaa tai 5 artiklan 2 kohtaa kuudentoista kuukauden määräaikaa mukautetaan vastaavasti. Nopeutettua menettelyä käytetään silloin, kun kyseessä on tarkoituksellisesti suunniteltu alijäämä, jonka neuvosto toteaa liialliseksi.

▼M2

8 artikla

Neuvosto tekee perussopimuksen 126 artiklan 11 kohdan mukaisen päätöksen seuraamusten tehostamisesta kahden kuukauden kuluessa asetuksella (EY) N:o 479/2009 säädetyistä tietojen toimittamispäivistä. Neuvosto tekee perussopimuksen 126 artiklan 12 kohdan mukaisen päätöksen joidenkin tai kaikkien päätöstensä kumoamisesta mahdollisimman pian ja joka tapauksessa kahden kuukauden kuluessa asetuksella (EY) N:o 479/2009 säädetyistä tietojen toimittamispäivistä.

▼B

3 JAKSO

KESKEYTTÄMINEN JA SEURANTA

9 artikla

1. Liiallisia alijäämiä koskeva menettely keskeytetään

— jos kyseinen jäsenvaltio toimii ►M2 126 artiklan 7 kohdan ◄ mukaisesti annettujen suositusten mukaisesti,

— jos kyseinen osallistuva jäsenvaltio toimii ►M2 126 artiklan 9 kohdan ◄ mukaisesti esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

▼M1

2. Aikaa, jona menettely on jätetty lepäämään, ei sisällytetä edellä 6 artiklassa tarkoitettuun määräaikaan eikä tämän asetuksen 7 artiklassa tarkoitettuun määräaikaan.

3. Tämän asetuksen 3 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ja ►M2 6 artiklan 2 kohtaan ◄ toisessa virkkeessä tarkoitettujen määräaikojen umpeuduttua komissio ilmoittaa neuvostolle, jos se katsoo toteutettujen toimien todennäköisesti riittävän varmistamaan, että liiallinen alijäämä pystytään oikaisemaan neuvoston asettamassa määräajassa edellyttäen, että toimet toteutetaan kokonaisuudessaan ja talouskehitys vastaa ennusteita. Komission lausunto julkistetaan.

▼B

10 artikla

▼M2

1. Neuvosto ja komissio seuraavat säännöllisesti toimia,

▼B

— joita kyseinen jäsenvaltio toteuttaa ►M2 126 artiklan 7 kohdan ◄ mukaisesti annettujen suositusten johdosta,

— joita kyseinen osallistuva jäsenvaltio toteuttaa ►M2 126 artiklan 9 kohdan ◄ mukaisesti esitettyjen vaatimusten johdosta.

▼B

2. Jos osallistuva jäsenvaltio ei toteuta toimia tai jos neuvosto katsoo toimet tehottomiksi, neuvosto tekee välittömästi päätöksen ►M2 126 artiklan 9 kohdan tai 126 artiklan 11 kohdan ◄ nojalla.

3. Jos ►M2 asetukseen (EY) N:o 479/2009 ◄ nojalla annetut seurantatiedot osoittavat, että osallistuva jäsenvaltio ei ole korjannut liiallista alijäämäänsä määräajassa, joka on asetettu joko ►M2 126 artiklan 7 kohdan ◄ mukaisesti annetuissa suosituksissa tai ►M2 126 artiklan 9 kohdan ◄ mukaisesti esitetyissä vaatimuksissa, neuvosto tekee välittömästi päätöksen ►M2 126 artiklan 9 kohdan tai 126 artiklan 11 kohdan ◄ mukaisesti.

▼M2

10 a artikla

1. Komissio pitää yllä pysyvää vuoropuhelua jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa tämän asetuksen tavoitteiden mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten komissio tekee erityisesti valvontakäyntejä arvioidakseen jäsenvaltion senhetkistä taloudellista tilannetta ja määrittääkseen mahdolliset riskit tai vaikeudet noudattaa tämän asetuksen tavoitteita.

2. Jäsenvaltioita, joista on annettu perussopimuksen 126 artiklan 8 kohdan mukaisen päätöksen nojalla suosituksia ja vaatimuksia ja perussopimuksen 126 artiklan 11 kohdan mukaisia päätöksiä, voidaan valvoa tehostetusti ja paikan päällä. Kyseisten jäsenvaltioiden on annettava kaikki tarvittavat tiedot käynnin valmistelua ja toteutusta varten.

3. Kun valvontakäynti kohdistuu jäsenvaltioon, jonka rahayksikkönä on euro tai joka osallistuu talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen valuuttakurssimekanismia koskevista toimintamenettelyistä 16 päivänä maaliskuuta 2006 tehtyyn Euroopan keskuspankin ja euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien väliseen sopimukseen ([1]) (ERM II), komissio voi kutsua Euroopan keskuspankin edustajia tarvittaessa osallistumaan valvontakäynteihin.

4. Komissio tekee neuvostolle selkoa 2 kohdassa tarkoitetun valvontakäynnin tuloksista ja voi päättää julkistaa havaintonsa.

5. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja valvontakäyntejä järjestäessään komissio toimittaa alustavat havaintonsa asianomaisille jäsenvaltioille niiden kommentoitavaksi.

▼B

4 JAKSO

SEURAAMUKSET

▼M2

11 artikla

Jos neuvosto päättää määrätä osallistuvalle jäsenvaltiolle seuraamuksia perussopimuksen 126 artiklan 11 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiolta vaaditaan pääsääntöisesti sakko. Neuvosto voi päättää toteuttaa tämän sakon lisäksi perussopimuksen 126 artiklan 11 kohdassa määrättyjä muita toimenpiteitä.

([1]) EUVL C 73, 25.3.2006, s. 21.

▼M2

12 artikla

1. Sakko koostuu kiinteästä osasta, joka on 0,2 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen, sekä muuttuvasta osasta. Muuttuva osa on yksi kymmenesosa joko erotuksen absoluuttisesta arvosta edellisen vuoden alijäämän, mitattuna suhteessa bruttokansantuotteeseen, ja alijäämää koskevan viitearvon välillä, tai mikäli talouspolitiikan kurinalaisuuden noudattamatta jättäminen koskee velkaperustetta, erotuksesta edellisen vuoden alijäämän, mitattuna suhteessa BKT:hen, ja perussopimuksen 126 artiklan 9 kohdan mukaisessa vaatimuksessa asetetun tuota vuotta koskevan julkisen talouden tasapainotavoitteen välillä.

2. Jokaisena sakon määräämistä seuraavana vuonna siihen asti, kunnes päätös liiallisen alijäämän olemassaolosta on kumottu, neuvosto arvioi, onko kyseinen osallistuva jäsenvaltio toteuttanut tuloksellisia toimia perussopimuksen 126 artiklan 9 kohdan mukaisen neuvoston vaatimuksen noudattamiseksi. Tässä vuosittaisessa arvioinnissa neuvosto päättää perussopimuksen 126 artiklan 11 kohdan mukaisesti tehostaa seuraamuksia, jollei kyseinen osallistuva jäsenvaltio ole noudattanut neuvoston vaatimusta. Jos neuvosto päättää määrätä lisäsakon, se on laskettava samalla tavoin kuin 1 kohdassa tarkoitettu sakon muuttuva osa.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut yksittäiset sakot eivät saa ylittää 0,5:tä prosenttia suhteessa BKT:hen.

_____

▼B

14 artikla

1. Neuvosto voi ►M2 126 artiklan 12 kohdan ◄ mukaisesti päättää kumota ►M2 126 artiklan 11 kohdan ensimmäisessä ja toisessa luotelmakohdassa ◄ mainitut seuraamukset sen mukaan, miten merkittävästi jäsenvaltio edistyy liiallisen alijäämän korjaamisessa.

15 artikla

Jos päätös liiallisen alijäämän olemassaolosta ►M2 126 artiklan 12 kohdan ◄ mukaisesti kumotaan, neuvosto kumoaa kaikki voimassa olevat seuraamukset. Tämän asetuksen ►M2 12 artiklaan ◄ nojalla määrättyjä sakkoja ei palauteta kyseiselle osallistuvalle jäsenvaltiolle.

▼M2

16 artikla

Edellä 12 artiklassa tarkoitetut sakot ovat perussopimuksen 311 artiklassa tarkoitettuja muita tuloja, ja ne siirretään Euroopan rahoitusvakausvälineelle. Jos osallistuvat jäsenvaltiot perustavat koko euroalueen vakauden turvaamiseksi uuden rahoitustuen myöntämiseen tarkoitetun vakausmekanismin, näiden sakkojen määrä siirretään tälle mekanismille.

▼B

5 JAKSO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Tätä asetusta sovellettaessa ja niin kauan kuin Yhdistyneen kuningaskunnan budjettivuosi ei ole kalenterivuosi tämän asetuksen 2, 3 ja 4 jakson säännöksiä sovelletaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liitteen mukaisesti.

▼M2

17 a artikla

1. Komissio julkaisee viimeistään 14 päivänä joulukuuta 2014 ja sen jälkeen joka viides vuosi kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta.

Kertomuksessa arvioidaan muun muassa

a) tämän asetuksen tehokkuutta;

b) edistymistä jäsenvaltioiden talouspolitiikan tiiviimmän yhteensovittamisen ja niiden taloudellisen suorituskyvyn jatkuvan lähentymisen turvaamisessa perussopimuksen mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus tämän asetuksen muuttamiseksi.

3. Kertomus toimitetaan edelleen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

▼B

18 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼**M1**

LIITE

YHDISTYNEESEEN KUNINGASKUNTAAN SOVELLETTAVAT MÄÄRÄAJAT

1. Varmistaakseen kaikkien jäsenvaltioiden yhdenvertaisen kohtelun tehdessään tämän asetuksen 2, 3 ja 4 jaksossa tarkoitettuja päätöksiä neuvosto ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan muista poikkeavan varainhoitovuoden siten, että Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskevat päätökset tehdään sen oman varainhoitovuoden sellaisina määräaikoina, jotka vastaavat määräaikoja, jolloin muita jäsenvaltioita koskevat päätökset on tehty tai tehdään.

2. Sarakkeessa I määritellyt ilmaisut korvataan sarakkeessa II määritellyillä ilmaisuilla.

Sarake I	Sarake II
”pääsääntöisesti neljän kuukauden kuluessa ►**M2** neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2009 3 artiklan 2 ja 3 kohtaan ◄ säädetyistä tietojen toimittamispäivistä” (3 artiklan 3 kohta)	”pääsääntöisesti kuuden kuukauden kuluessa sen varainhoitovuoden päättymisestä, jona alijäämä ilmeni”
”liiallisen alijäämän toteamista seuraavana vuonna” (3 artiklan 4 kohta)	”liiallisen alijäämän toteamista seuraavana varainhoitovuonna”
”pääsääntöisesti kuudentoista kuukauden kuluessa asetuksen (EY) N:o 3605/93 4 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyistä tietojen toimittamispäivistä” (7 artikla)	”pääsääntöisesti kahdeksantoista kuukauden kuluessa sen varainhoitovuoden päättymisestä, jona alijäämä ilmeni”
”edellisen vuoden” (12 artiklan 1 kohta)	”edellisen varainhoitovuoden”